

Jongeren bazuin

Nieuw!

Je hebt vast weleens je kamer compleet veranderd.

Soms heb je hier behoefte aan, gewoon even iets anders. Je bed in een andere hoek, je kast bij de deur, je bureau bij het raam...

Het ziet er altijd heel anders uit, terwijl je alleen maar met meubelen hebt geschoven. Er is niets nieuws bij gekomen en je hebt niets weggegooid. *Je geniet van je nieuwe inrichting omdat je je kamer nu op een hele andere manier bekijkt.*

Aan het einde van dit stukje wens ik jullie een zalig Pasen. Best gedurfd, zo voor op een jongerenbazuin. Ik weet zeker dat er mensen zijn die dit straks lezen en denken: "de rooms katholieken zeggen alleen 'Zalig Pasen'! Wij, apostolischen, toch niet?" Zalig betekent zoiets als: intens gelukkig; het eeuwig heil deelachtig; verrukking te weegbrengend, heerlijk. Een prachtig woord dus, wat iedereen mag gebruiken. Zijn we dan niet intens gelukkig dat de Heer is opgestaan? Laten we, samen met de oprechte rooms katho-

lieken en alle andere oprechte christenen, Zijn opstanding vieren. *Interpreteer woorden eens op een andere manier!*

Met wat voor gedachten en gevoelens gaan wij naar het Huis van God? Gaan we omdat we moeten? Gaan we om te luisteren naar wat de dienaars te zeggen hebben? Gaan we zodat we het eeuwig leven dan mogen ontvangen? Ja hoor, alle drie waar. Maar gaan wij ook met het verlangen om in Zijn nabijheid te zijn en Hem te loven met ons hart? En kijken wij vervolgens de hele week weer uit naar de zondag? Vraag Hem om dat verlangen als je dat nog niet hebt, want Hem danken en loven voor dat offer dat Hij ons gegeven heeft is heerlijk, ja, zalig! *Ervaar de dienst eens op een andere manier!* Laten we ons losmaken van ons werelds denkpatroon, en hervormd worden door de vernieuwing van ons denken, zodat we mogen erkennen wat de wil van God is (Romeinen 12:2). Zalig Pasen!
Maurice Thesselaar

Inhoud van deze Jongerenbazuin

Nieuw!	pag. 1
Doen in Juda	pag. 2
Pasen	pag. 2
Elke zondag weer	pag. 3
Spreuken 3 vers 5	pag. 3
De kerk, is het één van de activiteiten in ons leven? Of is het ons leven?	pag. 4
Jezus' dood	pag. 6
Hoe vinden wij Christus?	pag. 7
Wandelen in het geloof	pag. 8
Gedicht	pag. 8

Lentenummer met nadruk op Pasen!

2013

De Jongerenbazuin is een uitgave van de Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland: www.hazkn.nl

Dit blad komt 4 keer per jaar uit, in een oplage van 250 stuks, verspreid over de leden van de Hersteld Apostolische Zendingkerk en belangstellenden. Wilt u dit blad opgestuurd krijgen? Mail dan met redactie@jongerenbazuin.nl. Ga naar www.jongerenbazuin.nl om dit blad digitaal te bekijken.

Doen in Juda

Hiernaast een geheugensteuntje: wat is er dit jaar te doen in de stam Juda?

april

14
Jongeredag in de gemeente Haarlem

mei

25
Ontmoetingsdag in Utrecht

juni

02
Oudere jongeredag in de gemeente Amersfoort

juni

21-23
Jongerenweekend in Groningen

Pasen

Ieder jaar weer herdenken wij op Goede Vrijdag dat Jezus gekruisigd werd. Hij deed dit in onze plaats om de weg naar de Vader te openen voor ons allen, zondige mensen.

Nu vieren de christenen deze dag niet allemaal zoals jullie jongeren dat nu doen.

Als kind was ik rooms katholiek, en in het zuiden van Nederland opgegroeid. Wij hadden voor het paasfeest een andere voorbereiding en andere gebruiken (wetten). We gingen eerst nog een paar dagen feestvieren: carnaval, dansen, drinken en vrolijk zijn.

Immers, in de 40 dagentijd voor Pasen ging je echt vasten, oftewel: sober eten (geen vlees).

Alleen de vaders die zwaar werk hadden, zoals in de bouw of in de steenkolen mijnen, mochten vlees eten. Maar ook sterke drank drinken mocht niet. Geen bier, geen wijn, geen borrel, en dat veertig dagen lang! Ook wij kinderen deden mee. We mochten geen limonade drinken en niet snoepen. De snoepjes die je toch weleens kreeg, deed je in een ijzeren trommeltje. Wij

noemden dat het vastentrommeltje. Zag je familie, ooms en tantes dat je echt je best deed, dan kreeg je wel eens een Mars. Die veertig dagen duurden wel heel lang voor iedereen. Denk ook maar aan de tijd dat Mozes op de berg was om Gods geboden op te halen. Dat duurde de mensen toen ook te lang en ze vierden feest met een gouden kalf.

Halverwege de 40 dagen vastentijd had de kerk daar wat op gevonden. Wij kinderen mochten een paar snoepjes uit het trommeltje halen. De oude-

ren mochten één avond dansen en drinken en vrolijk zijn op het Halfvastenbal. Zo werden onze ouders en wij, kinderen, voorbereid op het Hoogfeest, Pasen.

Toen ik ouder was (18 jaar) en in Amersfoort woonde, werden er in de paastijd 6 weken lang speciale rooms katholieke avonddiensten voor ons, jongeren, gehouden voor heel Amersfoort. Honderden jonggelovigen kwamen samen 's avonds in de Rooms Katholieke Kerk op het Zand. Omdat wij niet gewend waren iedere dag uit de bijbel te lezen, was dit onze kans. We werden nu gevoed met de Bijbelse betekenis van Pasen, het ONSCHULDIGE LAM dat voor ONS geslacht was. Het was toen een unieke gebeurtenis, net als de jongeredagen in onze kerk nu. Samen in de Naam van Jezus, herdenken wij nu dat Hij voor ons stierf aan dat kruis.

John Hanegraaf

Matteüs 23:37

Elke zondag weer!

Het klinkt misschien in deze tijd een beetje vreemd dat je elke zondag naar Gods huis toe gaat.

Waarom, is dan een vraag. "Het is fijn," zeg ik dan, "het is FIJN!" Ja, ge-

lukkig vinden nog veel christenen het fijn om elke zondag weer te mogen gaan. Om Hem te mogen danken en aanbidden, om echte rust te ontvangen. Laat ik eens een andere vraag stellen: Je mag elke dag doen waar je zelf zin in hebt, is dat fijn? Ja, natuurlijk is dat fijn! Het is heerlijk om zelf te beslissen wat jij wilt. Dat is ook de vrije wil die God ons gegeven heeft. Maar (er is altijd een maar) dat betekent niet dat wij God niet hoeven te dienen, toch? Hij heeft ons allemaal het leven gegeven en wil dat wij Hem uit vrije wil daarvoor danken. Nou, is dat nu zoveel gevraagd? We mogen 24 uur per dag en 6 dagen in de week zelf beslissen hoe wij onze dagen indelen. Op die ene dag, waarop ook God rustte van Zijn volbrachte werk, mogen wij met Hem uitrusten en verlangt Hij van ons om Hem die dag in Zijn huis te aanbidden. Het betekent niet dat wij alleen op de zondag Hem hoeven te dienen. Ook doordeweeks is het zeker belangrijk om je band op te bouwen met je Schepper. Toch is het niet altijd even makkelijk... want

hoe graag wij ook willen om even de tijd te nemen om bijvoorbeeld in de bijbel te lezen, wij worden afgeleid of onze agenda is zo vol gepropt dat er geen tijd meer is. Er zijn altijd wel verplichtingen in plaats van dingen die je

zelf kunt beslissen om te doen. Op school heb je verplichtingen en als je werkt ook. Zelfs als je thuis bent vraagt je moeder nog om je kamer op te ruimen. Je hele leven hier op aarde heb je verplichtingen die je moet nakomen. Hier kunnen wij niet om heen en dat is ook helemaal niet erg, maar soms moet je echt wel even de tijd geven aan de Heer, Hij die zoveel voor ons doet! God vraagt aan ons soms al direct door Zijn Heilige Geest of via Zijn Heilig Boek, de Bijbel, dat wij Hem verplichtingen verschuldigd zijn. Denk maar eens aan Onze lieve Heer Jezus: waarom is Hij naar de aarde gekomen?. Waarschijnlijk kan je dit nu al beantwoorden. Het is natuurlijk de zonde die op ons allen is, en zonder Zijn hulp zijn wij nergens. Dus elke zondag weer hebben wij Zijn vergeving nodig en de ene week weten wij precies wat wij verkeerd hebben gedaan en soms zijn wij het al vergeten omdat het een gewoonte is geworden. De wereld waar wij in leven ziet het niet meer als een fout iets, bij-

voorbeeld: nachten door feesten, coma drinken, drugs gebruiken, bedriegen of een leugentje om bestwil. Nee, dit zijn de foute dingen die de boze (satan) graag ziet, zodat wij zover afdwalen van het goede (God) dat we niet eens meer weten wat werkelijk goed is. Ik heb weleens gelezen dat alles wat recht is om te doen (goed doen) krom wordt in deze wereld en alles wat krom is (dus niet goed) door de wereld als recht doen beschouwd wordt (Micha 3: 1-12). Wat is het dan toch fijn om een Vader te hebben die heel veel, ja, zoveel van ons houdt, dat Hij Zijn Zoon gegeven heeft om ons te behouden. En dit mogen wij elke zondag weer ontvangen door Zijn kruisverdiensten, die wij niet waardig zijn te ontvangen. Hem om Zijn vergeving te smeken en daarvoor weer kracht en moed te ontvangen om zo met elkaar de goede strijd tegen het kwade te strijden.
Annabelle Doppenberg

Spreekwoorden 3 vers 5

Vertrouw op de Heer met heel je hart

Vertrouwen op de Heer, wat betekent dat nou? Dat betekent: een

keus maken voor de Heer. Soms is dat makkelijk en soms niet. Ik geef een voorbeeld: stel je voor, het gaat je goed af in je leven, het gaat je voor de wind. De rozen groeien op je schoenen, je hebt leuke vrienden of vriendinnen, je zit op een leuke school en de nieuwste telefoon en iPad zijn bij de hand. Je bankrekening puilt ook nog eens uit. Het gaat lekker en je wrijft eens lekker in je handen en je denkt nog eens: "dat gaat lekker." Kun je je nu voorstellen dat, als het zo goed met je gaat en je voelt je lekker, het ook makkelijk is om op de Heer te vertrouwen? Natuurlijk is het dan makkelijk, maar hoe weet je nu dat je wel echt op de Heer vertrouwt als het zo voor de wind gaat? Ga je dan niet uit eigen kracht? Wanneer wordt het nu lastig om op de Heer te vertrouwen?

Stel je voor, je staat voor een moeilijke keuze in je leven en het wordt donker om je heen. Er worden vurige pijlen op je afgeschoten door wat mensen tegen je kunnen zeggen of andere zaken. Je wilt voor de Heer kiezen maar je wordt bang. Toch wil je een keuze voor de Heer maken. Als je dat doet, dan vertrou je op de Heer met je hele hart, want je weet dat de Heer met je is. Je hebt dan zo'n groot geloof dat je tegen de bergen zegt die voor je staan: "ga aan de kant voor mij want de Heer is met mij". Als je voor moeilijke keuzes staat die je moet maken, kies dan voor de Heer. Dan vertrou je op de Heer met geheel je hart en geheel je verstand en geheel je ziel. Wij worden allemaal beproefd in deze wereld en ons vertrouwen op de Heer wordt ook beproefd. Vertrouw dan op Hem, en niet op eigen inzicht of verstand, maar op Hem alleen.

Emile Doppenberg

De kerk, is het één van de activiteiten in ons leven? Of is het ons leven?

Je bent een jongere en staat met je beide benen midden in deze wereld.

Je bent met je gezin, je gaat naar school met alle bijkomende zaken zoals huiswerk maken en toetsen voorbereiden. Misschien heb je daarnaast nog een bijbaantje. In je vrije tijd ga je om met vrienden en je vermaakt jezelf op verschillende manieren. Zo beoefene

nen de meeste één of meerderen sporten. Naarmate je wat ouder bent ga je misschien ook wel regelmatig op stap. De dagen vliegen voorbij en voor je het weet is het alweer zondag, de eerste dag van de nieuwe week. Net als voor de meeste christenen begint de zondag met een bezoek aan de kerk. Tja de kerk.....ook dat nog!

Na een drukke inspannende week is er niet altijd de zin om op zondagmorgen weer vroeg op te staan om naar de kerk te gaan. De zondag is zo'n ideale dag om eens lekker uit te kunnen slapen en het rustig aan te doen, lekker niets doen. Tot nu toe spreken we dan alleen nog maar van de zondag en de kerkdienst die aanstaande is. Het is maar een paar uur van de week en soms lijkt het de grootste opgave van de week. Dit mag je natuurlijk niet denken, laat staan hardop zeggen. We horen immers te verlangen naar deze dag. Toch zullen de meeste christenen deze gedachten wel eens of meer dan eens door zich heen laten gaan.

Zijn wij dan zoals de meeste christenen? Bestaat ons geloofsleven dan alleen uit de zondag wanneer we naar de kerk gaan? Hoe zit het dan met de rest van de week waarin we ons geloofsleven een plaats dienen te geven? Ons geloof in de Here Jezus is toch juist onderdeel van ons leven? Toch zal een ieder van ons zichzelf wel eens of regelmatig betrappen op het feit dat

we ons geloofsleven als een activiteit van de week zien, net zoals het naar school gaan of dat moment van gaan sporten. Juist door er op deze wijze mee om te gaan ontstaat misschien wel de situatie dat het een 'ding' wordt waar we soms geen zin in hebben. We hebben ook wel eens geen zin in school of in sporten.

De wereld waarin we allemaal leven raakt steeds verder verwijderd van een leven waarin onze Heer centraal dient te staan. Het is dan ook niet zo gek dat we ons door deze wereld laten afleiden van ons geloof. Vooral voor jongeren is het steeds moeilijker om 'dagelijks' bezig te zijn met de Heer. Thuis en tijdens bijeenkomsten van de kerk, zoals de kerkdienst, zijn we er nog wel mee bezig. Maar tijdens de rest van onze

Kiezen voor God heeft grote gevolgen....

...niet kiezen ook!

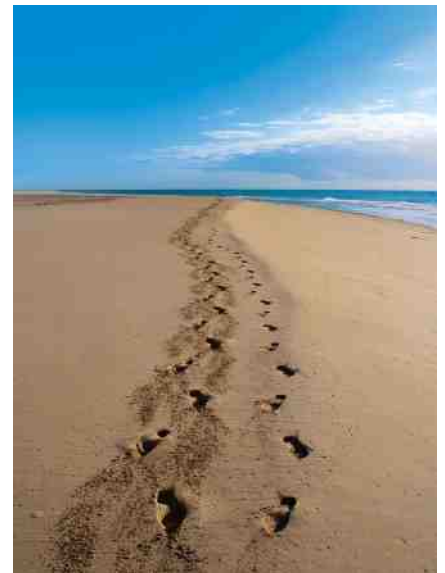
visje

dagelijkse zaken is er nog nauwelijks ruimte voor het uitdragen van je geloof. Veelal maakt het je ook niet populair en mensen reageren er vreemd op als je vertelt dat je naar de kerk gaat. In de huidige wereld wordt nog maar weinig ruimte gegeven om met trots te laten blijken dat je een volger van de Here Jezus bent, en Zijn getuigenis wilt uitdragen. Hierdoor raakt de glans ervan af om erover te praten. Kortom, je moet wel in hele sterke schoenen staan om dagelijks met je geloofsleven bezig te zijn. 'Naar de kerk gaan' gaat dan vanzelf een beetje suf klinken.

Toch zijn er meer dan genoeg redenen om juist je geloof niet als één van de wekelijkse activiteiten te beschouwen. Door jouw geloof onderdeel van jezelf, van je leven te maken, zul je de Heer steeds beter gaan leren kennen en ook

Zijn zegeningen gaan (her)kennen. Tijdens menige preek in de Erediensten leren we dat het gebed de adem van ons geloof is. Zonder het gebed kunnen we geen band onderhouden met de Heer en leren we Hem ook niet kennen. Als je nooit contact onderhoudt met je beste vrienden zal ook die band verwateren. Door je te verdiepen in de leer van ons geloof ga je alle zegeningen herkennen en ervaren wij welke rijkdom en genade de Heer ons heeft gegeven. Al vanaf je geboorte ben je verbonden aan de Heer en hier is Hij een eeuwige vriendschap met je aangegaan. In de doop ben je verbonden aan Zijn naam en met de verzegeling ben je als een parel aan Zijn Kroon gehecht.

Alles wat je in deze wereld doet en alles wat zo mooi lijkt zal eens voorbij gaan. Misschien heb je ooit vriendschappen gehad die zo sterk waren en die nooit over leken te gaan. Toch zullen velen van ons ervaren dat dergelijke vriendschappen er om verschillende redenen niet meer zijn. Alles wat je nu doet zal op een gegeven moment ooit anders worden of voorbij gaan. Natuurlijk komen hier weer andere zaken voor terug. Na het verlaten van de school komt er vaak een baan voor terug. Maar welke stappen we ook in ons leven maken, deze moeten wij niet

willen maken zonder de Heer. Waar je ook gaat of staat in de wereld, de Heer is altijd bij je. Soms lijkt het of de Heer ver weg is, toch is Hij altijd dichtbij. Leer dit te herkennen en het zal je rust geven!

Wie in de wereld kan zeggen dat je soms zo dicht bij de Heer bent, als Hij

tot Zijn gemeente spreekt? Tijdens de meest moeilijke momenten in je leven kan je Hem altijd vragen of Hij met je wil zijn en of Hij alles wel wil maken. Het maakt dan ook niet altijd uit of je gebed verhoord zal worden. De Heer hoort je en je weet dat Hij het tot Zich neemt en het als Die grote Voorbidder bij Zijn Vader brengt. Je weet dat er naar je geluisterd is. Tijdens de meest mooie momenten in je leven kan je Hem bedanken voor Zijn steun. Mocht je van iemands leven afscheid moeten nemen, dan kan je Hem vragen of Hij ook voor die persoon een plaats wil bereiden. Wij geloven immers niet in de dood na het leven maar in het leven na de dood. Wat een zegen is het weer geweest dat de apostel tijdens Palmzondag op 1 april j.l. reeds ontslapen mensen mocht dopen en verzegelen. Tijdens de Erediensten mogen we belijdenis doen van onze zonden, zodat we nooit meer geconfronteerd hoeven te worden met de dingen die

we niet goed hebben gedaan. Nee, de Heer ontslaat je niet omdat je minder hebt gepresteerd. Tijdens ziekte kunnen we de Heer vragen om gezondmaking. En zo kunnen er nog vele voorbeelden

genoemd worden. Zie, de Heer is niet alleen bij ons op zondag, maar elke minuut...ieder uur...elke dag van de week.

Besef hoe bijzonder het is dat jij dit allemaal hebt en dat jij bent geboren of mag staan in het geloof in onze Verlosser en Zaligmaker. Velen in deze wereld hebben dit niet en weten dan ook

niet wat ze missen. Ja, dan is het makkelijk om te oordelen dat naar de kerk gaan niets is. Maak je geloof dus onderdeel van je dagelijkse leven. Draag het bij je in je hart en zie het als een zegen om op zondag weer naar de kerk te mogen gaan om een Eredienst aan Hem op te dragen, dan zul je ook Zijn zegen mogen ervaren. Verlang naar de zondag, want weet, daar is ook de Heer en daar kan je Hem weer danken voor alle zegeningen. Probeer hier aan te denken tijdens je drukke bezigheden van de week. Vernieuw en/of onderhoud je band met de Heer en Heiland. Dan ontmoet je vanzelf in je dagelijkse leven de juiste mensen die er niet van hebben gehoord, maar die er wel van willen horen. Vraag de Heer om je te leiden door het leven in een wereld vol van mensen die jou niet populair vinden omdat je naar de kerk gaat. Want jij hebt iets dat deze mensen niet hebben!!!
Jeroen van de Pavert

HIJ IS OPGESTAAN!

Jezus' dood

Het is drie uur in de middag.
Vanaf het tempelplein klinken
duidelijk hoorbaar de stoten van
de bazuin.

Het is de tijd voor het avondgebed. Dat
avondgebed begint deze dag – in ver-

band met de viering van het Pascha -
om drie uur in plaats van om vier uur.
Hangend aan het kruis vangt Jezus de
klanken van de bazuin op. En samen
met alle Joden roept Hij – zoals men
gewoon is met luide stem: "Vader, in
Uw handen beveel Ik mijn geest."
Maar bij de gekruisigde Jezus is het
meer dan een gebed. Bij Hem is het
ook de verwoording van de zekerheid
dat Zijn taak is volbracht. De helse ver-
schrikking van de godverlatenheid is
voorbij. Gods toorn is gestild. De ge-
meenschap met God is hersteld. De
verlossing is aangebroken! Nu kan
Jezus Zijn aardse leven afleggen. Zijn
leven en alles wat Hij op aarde heeft
gedaan. Het werk is volbracht! Als een
kind dat zich veilig weet bij zijn vader
geeft Jezus hier Zijn leven in bewaring
bij God. "Vader!" in dat ene woord
ligt al de liefde opgesloten die Jezus
voor Zijn hemelse Vader voelt. En met
Zijn liefde spreekt Hij ook Zijn vertrou-
wen uit. Jezus sterft niet in wanhoop,
maar in het vertrouwen dat Zijn leven
veilig in de handen van de Vader is.
Laten Die handen nu doen wat goed is.
Als straks machteloze mensenhanden

Zijn lichaam van het kruis zullen halen,
dan is de geest van de gekruisigde
Jezus allang veilig in Gods handen.
"En als Hij dat gezegd had, gaf Hij
den geest." Heel bewust legt Jezus hier
Zelf Zijn leven af. Dat had Hij al ge-
zegd "Niemand neemt hetzelve van
Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af;
Ik heb macht hetzelve af te leggen, en
heb macht hetzelve wederom te nemen.
Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ont-
vangen" (Joh. 10:18). Een Romeinse
legerofficier buigt voor de gekruisigde

Jezus. Hij heeft gezien Wie Jezus was:
"Waarlijk, deze Mens was rechtvaardig!"
(Lukas 24:47b). Hij looft God.
En dan wordt het stil op Golgota. De
mensen die voor het schouwspel van
de kruisiging zijn komen kijken en alles
van dichtbij hebben meegemaakt,
keren terug naar hun huizen in de
stad. Als teken van rouw slaan ze zich-

zelf op de borst. Zullen ze begrepen
hebben wat ze hier vandaag hebben
gezien en gehoord? Er is haast gebo-
den. Om zes uur breekt immers de
sabbat aan. In elk gezin wordt van-
avond opnieuw het feest van de bevrij-
ding gevierd: Pascha. Een heel bijzon-
der Paasfeest dit jaar in Jeruzalem.
En wij? Eigenlijk wordt in Jezus' dood

het begin van Zijn overwinning al
zichtbaar. Kijk maar: de aarde begint
te scheuren, graven breken open en
vele heiligen staan op (Matt.
27:51-53). Zij zijn er de levende be-
wijzen van dat de dood is overwon-
nen. De dood als laatste vijand is ver-
slagen. "Door zijn dood", zegt He-
breeën 2 vers 14, "heeft Hij definitief
afgerekend met de heerser over de
dood, de duivel. Zo heeft Hij allen die
slaaf waren van hun levenslange angst
voor de dood, bevrijd!"
Dankzij Jezus' dood heeft onze dood
dan ook niet meer een definitief en on-
herroepelijk karakter. Er zit al iets van
de overwinning in. Leg je geest, je ziel,
je diepste zelf maar in de handen van
Gods Vaderliefde. Je zult zien wat een
rust je dat geeft. Je bent uit de netten
van het kwaad bevrijd omdat het eens
Goede Vrijdag en Pasen is geweest.
De gekruisigde Jezus spreekt je als het
ware aan: 'Ik heb je verlost!' Dat is het
geheim van Pasen! Ik wens u allen een
gezegende Pasen toe.
R. Blumink

Hoe vinden wij Christus?

Petrus beschuldigde de Joden op de Pinksterdag terecht: "Maar gij hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend en hebt begerd een man die een doodslager was (Barnabas), het leven te schenken.

En de Vorst des levens hebt gij gedood" (Hand.3:14,15).

Johannes zegt ervan: "Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen" (Joh.1:11).

Met de meeste belijders van het Christendom is het nu niet anders. Mensen lezen in hun Bijbel over Jezus Christus. Zij horen over Christus prediken. Hij wordt aan hen voorgesteld als de enige Zaligmaker van verloren zondaren en is de Middelaar tussen God en mensen.

Vanwege opvoeding en kerkbezoek weet men veel over Christus. Er is verstandelijke kennis van Jezus, men weet dat Hij de Zaligmaker is, Die men tot redding van zijn ziel nodig heeft.

Men stemt toe en gelooft alles wat de Bijbel over Jezus zegt. Tot op zekere hoogte vindt men Jezus sympathiek. Het horen over Zijn liefde, Zijn lijden en sterven raakt hun en onze emoties. Maar Jezus is voor hen/ons niet de PAREL van grote waarde waarvoor zij/wij bereid zijn alles te verkopen (Matth. 13:45,46). Zij/wij hebben geen persoonlijke relatie met Hem en genieten geen geestelijke gemeenschap met Hem. Zij zijn zonder enige smaak en ondervinding van de liefde van Christus. Nooit kwamen ze bedroefd en bezwaard over hun zonden tot Hem. Zij weten niet wat het is de stem van Christus in het evangelie te horen, op

die roepende stem, arm, schuldig, hongerig en dorstig tot Hem te vluchten. Wanneer zij gelovigen in vervoering horen en spreken over de uitnemendheid en schoonheid van Christus, beschouwen ze hen als geestdrijvers of fanatici. Christus is voor hen slechts een Naam, meer niet.

Ondergedompeld in vleselijke genoegens en overweldigd door de liefde tot de wereld, jagend naar geld en goed, zichzelf geruststellend met uiterlijke wetsbetrachting, ziet men in Christus geen gedaante noch heerlijkheid. Er is geen werkelijke behoefte aan een Zaligmaker die redt van Gods toorn over de zonde en de vloek van de overtreders der wet, erger nog, Christus, met Zijn aanspraken en eisen van geloof en bekering, is hen dikwijls tot een steen des aanstoots en een rots der ergernis. Het is het droeve relaas van de staat en kwaliteit van de godsdienst van veel kerkgangers. Het is menigmaal een Christusloze godsdienst. Slechts bestaande in uiterlijke zaken. Zij zien geen schoonheid in de Man van smarten. Het is zo waar wat Jesaja van de Messias profeteerde: Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht (Jes. 53:3).

Hoe komt het toch dat mensen zo blind zijn voor de heerlijkheid van Christus?

Waarom wordt Jezus niet gezocht en begeerd?

Hoe komt het dat dezelfde Jezus, die voor Gods kinderen dierbaar is, voor de meeste mensen geen gedaante of heerlijkheid heeft?

Wat de volken betreft die nooit van hem hoorden, noemt de Schrift als oorzaak: onwetendheid, want zo zegt Apostel Paulus: hoe zullen zij in Hem geloven, van Welke zij niet gehoord hebben (Rom. 10:14)? Maar wat de anderen betreft, die Christus wel verkondigd is, maar niet in Hem geloven, zegt de Schrift andere dingen. Zo lezen wij bij Petrus, dat hij eerst tot de gelovigen zegt: "U dan die gelooft is Hij dierbaar."

Maar vervolgens zegt hij: "maar de ongehoorzamen wordt gezegd: De Steen die de bouwlieden verworpen hebben, deze is geworden tot een Hoofd des hoeks en een steen des aanstoots en een Rots der ergernis" (1 Petr. 2:7).

Ongehoorzaamheid is de oorzaak waarom men Christus verwerpt. De eerste oorzaak van de verwerping van de Zaligmaker is geworteld in afkeer van de zuiverheid van HART en reinheid van leven, die de leer van Christus vereist. De Jezus van de brede en de smalle weg wenst men niet te erkennen. De eisen van het discipelschap stuiten op weerstand in het zondig mensenhart.

Jezus volgen vereist immers: "Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij" (Matth. 16:24). Een andere oorzaak waarom men Christus niet zoekt is het ontbreken van een besef en gevoel van zijn absolute behoefte aan deze Zaligmaker.

Toen de farizeeën en Schriftgeleerden Jezus bekritiseerden omdat Hij at met tollenaars en zondaren, antwoordde Jezus: "Die gezond zijn hebben de medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn" (Matth. 9:12).

Het ontbreken van kennis van zichzelf in zijn zonde en ellende, is de oorzaak dat Christus niet gezocht en begeerd wordt. Hoe ervaren wij Christus? Geven wij ons hele hart? Eric Ausma

Wandelen in het geloof

Wandelen in het geloof betekent dat je een leven leidt waarin je bereid bent in 'onzekerheid' te leven en erop vertrouwt dat God de leiding over alles heeft.

Laten we een voorbeeld nemen aan een aantal vrouwen die ons voor zijn gegaan, lang, lang geleden. Die destijds voor sommigen het onmogelijke hebben gedaan en daardoor onmisbaar waren in het geslacht David. Zij luisterden naar de Heer en vertrouwde op Hem zonder dat zij wisten hoe hun leven eruit zou zien. Hun oude leven en vaak zelfs familie lieten zij achter zich om te doen wat de Heer van hen verwachtte.

Tamar, Rachab en Ruth waren niet opgevoed in het geloof van 1 enkele God. Toch luisterden zij naar wat God van hen vroeg. Ondanks dat zij belachelijk werden gemaakt en niet werden geaccepteerd, bleven zij volharden in het geloof. Zij hadden de moed om te luisteren naar de Heer. Het leven van deze vrouwen was zeer onzeker en hard en zij wisten zelf niet wat voor een grote betekenis zij uiteindelijk speelden in de geschiedenis. Laten wij dan ook wandelen in het geloof, misschien voor velen wat onzeker, vertrouwend op Onze Lieve Heer Die leiding over alles heeft, ook al kunnen wij het niet begrijpen en niet zien. Het is niet belangrijk dat we het begrijpen, maar het is belangrijk om ons leven in de handen van de Heer leggen en Hem te aanbidden en te danken omdat wij niet Hem hebben uitgekozen maar Hij jou en mij heeft uitgekozen!

M.E. Leewes-Thesselaar

PASEN IS: OPNIEUW BEGINNEN.
'T OUDE IS VOORBIJGEGAAN!
ELKE DAG AAN WAARDE WINNEN,
WANT DE HEER IS OPGESTAAN!

PASEN IS: JE HANDEN HEFFEN
NAAR EEN OPEN HEMELPOORT.
OPSTAAN IN EEN BLIJ BESEFFEN,
DAT DE NIEUWE MORGEN GLOORT!

PASEN MAAKT VAN STERVEN: LEVEN.
HIJ, DIE ZELF ZIJN GRAF ONTSLOOT,
HEEFT DE DUISTERNIS VERDREVEN;
OVERWON DE MACHT DER DOOD.

PASEN IS: NOG EVEN WACHTEN
OP EEN BLIJ ONTMOETINGSFEEST;
AL GODS KINDEREN EENDRACHTIG
ROND DE VADER, ZOON EN GEEST.

PASEN DAT IS: OPENSPRINGEN
ALS EEN RIJPE KORREL GRAAN.
PASEN DAT IS: JUICHEND ZINGEN
DAT DE HEER IS OPGESTAAN!

JELLY VERWAAL

Colofon

Redactie:

herder R. Blumink
Jeroen v.d. Pavert
Emile Doppenberg
Annabelle Doppenberg
Maurice Thesselaar

Contact:

www.jongerenbazuin.nl
redactie@jongerenbazuin.nl

Uitgever:

Editoo
www.editoo.nl

Een volgende keer in de Jongerenbazuin:

-Wie ben jij?

-Een bruiloft?

-Een spreuk

-Een artikel van jou? Mail het ons voor 4 juni 2013 !